

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

યોજેન્દ્રા મુરારી

વિરુદ્ધ

ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય

ઓગસ્ટ ૮, ૧૯૮૮

[લલિત મોહન શર્મા અને એન. ડી. ઓઝા, ન્યાયાધીશો]

રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા કાયદો, ૧૯૮૦:કલમ ૩ (૨)–અટકાયત આદેશ–વિલંબ પછી પસાર કરવામાં આવે તો યાંત્રિક રીતે રદ કરવામાં નહીં આવે–કેસની પરિસ્થિતિઓને ધ્યાનમાં લેવી–આરોપ કે અદાલત દ્વારા જામીન આદેશને હરાવવા માટે અટકાયતનો આદેશ આપનાર અધિકારી–અદાલત દ્વારા વિચારણા–બગડતી કાયદો અને વ્યવસ્થાની સ્થિતિ–સાક્ષીઓ અદાલતમાં હાજરી આપીને ન્યાયના વહીવટને મદદ કરવામાં હિંમત ધરાવતા નથી.

અરજદાર હત્યાના પ્રયાસની બે ઘટનાઓમાં સામેલ હતો જેણે જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા ઊભી કરી હતી.ત્રીજી ઘટનામાં અરજદારે તેના સાથીદારો સાથે મળીને એક વ્યક્તિની હત્યા કરી હતી.જ્યારે પક્ષને પડકારવામાં આવ્યો ત્યારે તેણે બોમ્બ ફેંક્યા અને અરજદારે અંધાધૂંધ ગોળીબાર કર્યો.આ ઘટનાએ જાહેર વ્યવસ્થાને ગંભીર રીતે ખલેલ પહોંચાડી હતી.ત્રણ ઘટનાઓમાંથી દરેકના સંદર્ભમાં અરજદાર સામે ફોજદારી કેસ નોંધવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ અરજદાર સામેના પુરાવા આવતા ન હતા.

સંબંધિત સંજોગોને ધ્યાનમાં લીધા પછી જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા કે અરજદારને જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવે તેવી શક્યતા છે, અને જો અરજદારની અટકાયત કરવામાં નહીં આવે, તો તે જાહેર વ્યવસ્થા જાળવવા માટે પૂર્વગ્રહયુક્ત પ્રવૃત્તિઓમાં સામેલ હશે તેવો તેમનો મત હોવાથી, જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટે રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા અધિનિયમ, ૧૯૮૦ની કલમ ૩ (૨) હેઠળ અટકાયતનો વિવાદિત આદેશ આપ્યો હતો.

અટકાયતના આદેશને નીચેના આધારો પર પડકારવામાં આવ્યો છે:(૧) કે માત્ર ત્રીજી ઘટના જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા સાથે જોડાઈ શકે છે અને અટકાયતના આધારે પ્રથમ બે ઘટનાઓનો ઉલ્લેખ આદેશને ખરાબ બનાવે છે; (૨) ત્રીજી ઘટના પછી ચાર મહિનાથી વધુ સમય પસાર થયેલો આદેશ માત્ર અનુચિત વિલંબના આધારે રદ કરવો જોઈએ; (૩) અરજદારની જામીન અરજીનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો ન હતો તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટને અરજદારને જામીન પર વિસ્તૃત કરવાના અદાલતના આદેશને

નિષ્ફળ બનાવવાના દષ્ટિકોણથી અટકાયત કરવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર ન હતો; (૪) સત્તામંડળે અરજદારને અટકાયતમાં રાખવા માટે ગેરકાયદેસર રીતે ભેદભાવ કર્યો હતો, જ્યારે અન્ય લોકોએ કહ્યું હતું. મુક્ત રાખવામાં આવ્યા હતા; (૫) અટકાયતનો આદેશ પસાર કરતા પહેલા સંબંધિત દસ્તાવેજો જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા; (૬) કાઉન્ટર કેસ દ્વારા અરજદારના કહેવા પર દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીની નકલ તેમને આપવામાં આવી ન હતી; અને (૭) કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા અરજદારની રજૂઆતને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી ન હતી અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો ન હતો.

અરજીને નકારી કાઢીને, તે રાખવામાં આવી હતી:

(૧) વિવાદિત આદેશને રદ કરી શકાયો ન હતો કારણ કે અટકાયતના આધારો પ્રથમ બે ઘટનાઓનો પણ ઉલ્લેખ કરે છે, ખાસ કરીને જ્યારે પ્રથમ ઘટનાએ જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા ઊભી કરી હોય તેવું લાગતું હતું.[૨૫૫બી-સી]

(૨) જો કેટલાક વિલંબ પછી પસાર કરવામાં આવે તો અટકાયતનો આદેશ યાંત્રિક રીતે રદ થવો જોઈએ નહીં. દરેક વ્યક્તિગત કેસમાં સંજોગો ધ્યાનમાં લેવા જરૂરી છે કે વિલંબ સંતોષકારક રીતે સમજાવવામાં આવ્યો છે કે કેમ, જે આ કિસ્સામાં કરવામાં આવ્યો છે.[૨૫૫ડી]

(૩) અટકાયતના આદેશ અને તાત્કાલિક કેસમાં જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટના સોગંદનામાનું અવલોકન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે તેણે જામીનના આદેશને હરાવવા માટે કાર્યવાહી કરી નથી. તેમનો મત હતો કે તેમની સમક્ષ મૂકવામાં આવેલા

રેકોર્ડ્સમાંથી દેખાતા સમગ્ર સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, અરજદારને જ્યારે જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવે ત્યારે જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા ઊભી થવાની સંભાવના છે.[૨૫૬સી-ડી]

(૪) અરજદાર અને અન્યની ભૂમિકાઓ એકસરખી નહોતી અને તેમના ભાવિ વર્તન અંગે વાજબી આશંકા સંબંધિત તથ્યો અને સંજોગો પર આધારિત હોવી જોઈએ જે દરેક વ્યક્તિમાં અલગ અલગ હોય છે.અટકાયત અધિકારી તરફથી આ સંબંધમાં એકસમાન નિર્ણય માત્ર એ આધાર પર લેવો ખોટો હોત કે સંબંધિત વ્યક્તિઓ ફોજદારી કેસમાં આરોપી તરીકે એક સાથે જોડાઈ ગયા હતા. [૨૫૬જી-એચ]

(૫) અટકાયત કરનાર સત્તામંડળે આ આરોપને નકારી કાઢ્યો છે કે સંબંધિત સામગ્રી તેની સમક્ષ મૂકવામાં આવી ન હતી અને ઉપરોક્ત સત્તામંડળ પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ નથી.[૨૫૭એ-બી]

(૬) એવી ધારણા કરી શકાતી નથી કે અરજદાર તેની પોતાની અરજીની નકલની સેવા ન આપવા બદલ પૂર્વગ્રહ્યુક્ત હતો.[૨૫૭બી]

(૭) અરજદાર દ્વારા ઉલ્લેખિત તારીખની ભૂલ કારકુની પ્રકૃતિની હતી અને હકીકતમાં કેન્દ્ર સરકારે અરજદારની રજૂઆતને યોગ્ય રીતે વિચારણા કર્યા પછી નકારી કાઢી હતી.[૨૫૭ઈ]

શિબબન લાલ સક્સેના વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય, [૧૯૫૪] એસ. સી. આર. ૪૧૮; કે. અરુણા કુમારી વિરુદ્ધ આંધ્રપ્રદેશ સરકાર, [૧૯૮૮] ૧ એસ.

સી. સી. ૨૯૬; રાજેન્દ્રકુમાર નટવરલાલ શાહ વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય, [૧૯૮૮]
૩ એસ. સી. સી. ૧૫૩; માલેદથ ભારતન મલ્યાલી વિરુદ્ધ પોલીસ કમિશનર,
એ. આઈ. આર. ૧૯૫૦ બોમ. ૨૦૨; અલીજાન મિયાં અને અન્ય વિ.જિદ્દા
મેજિસ્ટ્રેટ, ધનબાદ, [૧૯૮૩] ૩ એસસીઆર ૯૩૯ અને પૂનમ લતા વિરુદ્ધ
એમ. એલ. વધાવન, [૧૯૮૭] ૪ એસસીસી ૪૮ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો
છે.

મૂળ ન્યાયનિર્ણય:

૧૯૮૮ની રિટ પિટિશન (ક્રિમિનલ) નંબર ૨૫૯.

(ભારતના બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૨ હેઠળ).

બી. દત્તા, એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ અને સુશ્રી એ. સુભાશિનીએ અરજદાર
વતી રજૂઆત કરી હતી.

પ્રતિવાદીઓ માટે યોગેશ્વર પ્રસાદ અને દલવીર ભંડારી.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયાધીશ શર્મા દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો. ૧.રિટ અરજદારે
બંધારણની અનુચ્છેદ ૩૨ હેઠળની વર્તમાન અરજી દ્વારા રાષ્ટ્રીય સુરક્ષા
અધિનિયમ, ૧૯૮૦ની કલમ ૩ (૨) હેઠળ પસાર કરાયેલા તેમની અટકાયતના
આદેશને પડકાર્યો છે.અગાઉ તેમણે અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળ અલ્હાબાદ હાઈકોર્ટનો
દરવાજો ખખડાવ્યો હતોજે નિષ્ફળ રહ્યો.

II. જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટે અરજદારને આપવામાં આવેલા આધારોમાં ત્રણ ઘટનાઓનો ઉલ્લેખ કર્યો છે: (i) અરજદાર પર આરોપ છે કે તેણે શ્રી આઝમને મારી નાખવાના ઈરાદાથી તેની રિવોલ્વરથી ગોળીબાર કર્યો હતો પરંતુ તે છટકી ગયો હતો.અટકાયત અધિકારીના જણાવ્યા અનુસાર, સાંજે ૫ વાગ્યે આ હુમલાના પરિણામે, "સમગ્ર વિસ્તારમાં આતંક ફેલાયો હતો અને નજીકના વિસ્તારમાં તેમની દુકાનો ધરાપતા તમામ દુકાનદારોએ ગભરાટ અને ડરને કારણે તેમની દુકાનો બંધ કરી દીધી હતી.આ ઘટનાએ જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા ઊભી કરી હતી."; (૨) અરજદારે અઝીઝ નામની અન્ય વ્યક્તિને મારવા માટે ૨૧.૬.૧૯૮૭ પર બીજો પ્રયાસ કર્યો હોવાનું કહેવાય છે, જે પણ છટકી ગયો હતો; અને (iii) ૨૭.૭.૧૯૮૭ પર, સાંજે લગભગ ૭:૪૫ વાગ્યે અરજદારે તેના સાથીદારો સાથે લખનૌ જિલ્લા જેલની સામે શ્રી અઝીઝની હત્યા કરી હતી.ત્યાં હાજર લોકો ડરના માર્યા ત્યાંથી ભાગી ગયા હતા.જેલ સત્તાવાળાઓએ આગ પરત કરી અને અરજદારે પછી હેન્ડગ્રેનેડ ફેંક્યું.ફરીથી પડકારવામાં આવતા પક્ષે બોમ્બ ફેંક્યા અને અરજદારે તેની પિસ્તોલમાંથી અંધાધૂંધ ગોળીબાર કર્યો.આ ઘટનાએ જાહેર વ્યવસ્થાને ગંભીર રીતે ખલેલ પહોંચાડી હતી.વિસ્તારમાં ત્રાટકેલા ગભરાટની વિગતો મેદાનમાં ઉલ્લેખિત છે.

૩. ત્રણ ઘટનાઓમાંથી દરેકના સંદર્ભમાં અરજદાર સામે ફોજદારી કેસ નોંધવામાં આવ્યા હતા પરંતુ એવું લાગે છે કે અરજદાર સામેના પુરાવા આવતા ન હતા, જો કે ઘણા વ્યક્તિઓએ ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૬૧ હેઠળ નોંધાયેલા

તેમના નિવેદનો દ્વારા ૨૭.૭.૧૯૮૭ ની ત્રીજી ઘટનાના ફરિયાદી સંસ્કરણને સમર્થન આપ્યું હતું. જોકે, અરજદાર કસ્ટડીમાં હતો અને તેણે જામીન માટે અરજી કરી હતી. સંબંધિત સંજોગોને ધ્યાનમાં લીધા પછી જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા હતા કે અરજદારને ફોજદારી અદાલત દ્વારા જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવે તેવી શક્યતા છે અને તેમનો મત એ હતો કે જો અરજદારની અટકાયત કરવામાં નહીં આવે, તો તે જાહેર વ્યવસ્થાની જાળવણી માટે પૂર્વગ્રહ્યુક્ત પ્રવૃત્તિઓમાં સામેલ હશે, તેથી અટકાયતનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

જ. અરજદારના વિદ્વાન વકીલશ્રી શ્રી આર. કે. ગર્ગે દલીલ કરી છે કે અટકાયતનો આદેશ અનેક બાબતોમાં દૂષિત છે. વિદ્વાન વકીલશ્રી દલીલ કરી હતી કે આધારોમાં ઉલ્લેખિત ત્રણ ઘટનાઓમાંથી માત્ર એક જ ઘટનાને જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા સાથે જોડવામાં આવી શકે છે, તેથી આદેશને ખરાબ ગણવો જોઈએ અને વધુમાં જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ અને હાઈકોર્ટ દ્વારા પ્રથમ બે ઘટનાઓનો ઉલ્લેખ કરવો ખોટો હતો. આ ઉપરાંત, ચાર મહિના કરતાં વધુ સમય અગાઉ બનેલી ત્રીજી ઘટનાને કારણે આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો હોવાથી માત્ર અનુચિત વિલંબના આધારે તેને રદ કરવો જોઈએ. વધુમાં એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે આદેશને દૂષિત કરવામાં આવ્યો હતો કારણ કે ફોજદારી અદાલતમાં અરજદારની જામીન અરજીનો રાજ્ય દ્વારા વિરોધ કરવામાં આવ્યો ન હતો; અને કોઈ પણ ડ્રાફ્ટકોણથી જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટને અરજદારને અટકાયતમાં રાખવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર નથી, જેથી ફોજદારી અદાલતના જામીન પર અરજદારને લંબાવવાના આદેશને નિષ્ફળ બનાવી શકાય. જુલાઈની ઘટના વિશેના પ્રથમ

માહિતી અહેવાલનો ઉલ્લેખ કરતા એ તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે આ કેસમાં અરજદાર ઉપરાંત ૧૪ વ્યક્તિઓને આરોપી બનાવવામાં આવ્યા હતા અને સત્તામંડળે અરજદારની અટકાયતમાં ગેરકાયદેસર રીતે ભેદભાવ કર્યો છે જ્યારે અન્યને મુક્ત કરી દેવામાં આવ્યા છે. એવું પણ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે અટકાયતનો આદેશ પસાર કરતા પહેલા તમામ સંબંધિત રેકૉર્ડ જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા અને અરજદારના કહેવા પર કાઉન્ટર કેસ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીની નકલ તેમને આપવામાં આવી ન હતી. અંતે એવું સૂચન કરવામાં આવ્યું હતું કે પ્રતિવાદીના જવાબને ધ્યાનમાં રાખીને એવું લાગે છે કે કદાચ કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા અરજદારની રજૂઆતને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી ન હતી અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો ન હતો.

૫. ઉચ્ચ અદાલતે તે નક્કી કરવાનું જરૂરી માન્યું નથી કે અરજદારને આપવામાં આવેલા આધારોમાં ઉલ્લેખિત પ્રથમ બે ઘટનાઓ જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા માટે સંદર્ભિત છે કે કેમ કારણ કે ત્રીજો આધાર પોતે જ આદેશને ટકાવી રાખવા માટે સક્ષમ છે. જો કે શ્રી ગર્ગે સંકેત આપ્યો હતો કે તેમના મતે ૧૯૮૪માં સુધારા દ્વારા કાયદામાં રજૂ કરવામાં આવેલી કલમપએની જોગવાઈઓને અધિકાર બહારની ગણવી જોઈએ, અને *શિબબન લાલ સક્સેના વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય અને અન્યો*, [૧૯૫૪] એસસીઆર ૪૧૮ના નિરીક્ષણોનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો, તેમણે અમને આ મુદ્દો નક્કી કરવા માટે આમંત્રણ આપ્યું ન હતું અને સૂચવ્યું હતું કે આપણે આ પાસા પર કોઈ નિરીક્ષણ કરવાથી દૂર રહી શકીએ, કારણ કે પ્રશ્નનો નિર્ણય મોટી બેન્ચ દ્વારા કરવો પડી શકે છે. ઉપરોક્ત કેસમાં અદાલત સમક્ષના

કાયદામાં વર્તમાન કાયદાની કલમ પએને અનુરૂપ કોઈ જોગવાઈ ન હોવાથી, નિર્ણય અરજદારને કોઈ મદદરૂપ ન હોઈ શકે.જો કે, જ્યાં સુધી ૧૭ ડિસેમ્બર, ૧૯૮૬ની પ્રથમ ઘટનાની વાત છે, તેણે જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા ઊભી કરી હોય તેવું લાગે છે.કોઈ પણ ઢ્રષ્ટિકોણથી વિવાદિત આદેશને એ આધાર પર રદ કરી શકાતો નથી કે બીજી ઘટના અથવા તે બાબત માટે પ્રથમ અને બીજી બંને ઘટનાઓ જાહેર વ્યવસ્થામાં ખતેલ પહોંચાડવા સાથે સંબંધિત ન હતી.

૬. વિલંબને કારણે વિવાદિત આદેશ ખરાબ છે તેવી અરજીમાં પણ અમને કોઈ યોગ્યતા જોવા મળતી નથી.એ વાત સાચી છે કે જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટને અટકાયતનો આદેશ પસાર કરવા માટેનું કારણ જુલાઈમાં ઉપલબ્ધ થયું હતું અને આદેશ માત્ર ડિસેમ્બરમાં જ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો પરંતુ જો કેટલાક વિલંબ પછી પસાર કરવામાં આવે તો અટકાયતનો આદેશ યાંત્રિક રીતે રદ કરવો પડશે તેવું માનવું યોગ્ય નથી.(જુઓ કે. અરુણા કુમારી વિરુદ્ધ આંધ્રપ્રદેશ સરકાર અને અન્યો, [૧૯૮૮] ૧ એસ. સી. સી. ૨૯૬ અને તેમાં ઉલ્લેખિત કેસો) વિલંબ સંતોષકારક રીતે સમજાવવામાં આવ્યો છે કે નહીં તે શોધવા માટે દરેક વ્યક્તિગત કેસમાં સંજોગો પર વિચાર કરવો જરૂરી છે.વર્તમાન કેસમાં અરજદાર કસ્ટડીમાં હતો અને જ્યાં સુધી ફોજદારી અદાલત દ્વારા જામીન મંજૂર ન થાય ત્યાં સુધી તેની અટકાયતની જરૂર હોય તેવી ગેરકાયદેસર પ્રવૃત્તિઓમાં સામેલ થવાની કોઈ આશંકા ન હોઈ શકે.આ ઉપરાંત તપાસ પણ હાથ ધરવામાં આવી હતી.આ પાસાને અટકાયતના આદેશમાં જ અને જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા પણ તેમના સોગંદનામામાં સમજાવવામાં આવ્યું છે અને તે સ્પષ્ટ છે કે કાર્યવાહી કરવામાં

તેમના તરફથી કોઈ અનુચિત વિલંબ થયો નથી.આ ઉપરાંત, રાજેન્દ્ર કુમાર નટવરલાલ શાહ વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય, [૧૯૮૮] ૩ એસ. સી. સી. ૧૫૩ માં દર્શાવ્યા મુજબ બંધારણની અનુચ્છેદ ૨૨ (૫) ના પ્રક્રિયાગત સલામતીના પાલનમાં આવા વિલંબ અને વિલંબ વચ્ચેનો તફાવત પણ અહીં ખાસ કરીને સુસંગત છે કારણ કે અટકાયત અધિકારી દ્વારા ધ્યાનમાં લેવામાં આવેલા અરજદારના પૂર્વજોની પૃષ્ઠભૂમિ જાહેર વ્યવસ્થાને ખલેલ પહોંચાડવાની શક્યતા ધરાવતા કૃત્યો માટે તેમની વૃત્તિ દર્શાવે છે.જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા આ સંદર્ભમાં પ્રથમ બે ઘટનાઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં અમને કોઈ વાંધો દેખાતો નથી, ખાસ કરીને જ્યારે પ્રથમ ઘટના જાહેર વ્યવસ્થામાં ખલેલ પહોંચાડવા સંબંધિત હોય.

૭. અત્યાર સુધી આ આરોપ કે અરજદારની જામીન માટેની અરજીનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો ન હતો, તેને કાઉન્ટર એફિડેવિટમાં નકારી કાઢવામાં આવ્યો છે.જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટની આશંકા કે આ સંબંધમાં અરજી મંજૂર થવાની સંભાવના છે તેનો અર્થ એ નથી કે અરજી બિનહરીફ હતી.આ ઘટનાના સાક્ષીઓ તેમના અગાઉના નિવેદનોને ટેકો આપવા માટે અનિચ્છા દર્શાવતા હોવાના કારણે જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ પ્રતિકૂળ આદેશની અપેક્ષા રાખતા હતા.આ પરિસ્થિતિની સારી રીતે પ્રશંસા કરી શકાય છે કારણ કે તે સામાન્ય જ્ઞાન છે કે દેશમાં કાયદો અને વ્યવસ્થાની બગડતી સ્થિતિ અને આરોપી વ્યક્તિઓની વધતી આક્રમક ડરામણી મુદ્દાને કારણે, સાક્ષીઓએ જે જોયું અથવા સાંભળ્યું છે તે જણાવવા

માટે કાયદાની અદાલતમાં જઈને ન્યાયના વહીવટને મદદ કરવામાં હિંમત મેળવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે.

૮. અરજદાર વતી દલીલ કરવામાં આવી છે કે અટકાયતનો આદેશ ફોજદારી કેસમાં અરજદારને આપવામાં આવેલા જામીનને નિષ્ફળ બનાવવાના હેતુથી પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. *માલેદથ ભારતન મલ્યાલી વિરુદ્ધ પોલીસ કમિશનર, AIR ૧૯૫૦ બોમ્બે ૨૦૨* માં અવલોકનો પર રિલાયન્સ મૂકવામાં આવ્યું હતું. અમારી સામેના કેસમાં અટકાયતના આદેશ અને જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટના સોગંદનામાનું અવલોકન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે તેણે જામીનના આદેશને હરાવવા માટે કાર્યવાહી કરી નથી. તેમનો મત હતો કે તેમની સમક્ષ મૂકવામાં આવેલા રેકૉર્ડ્સમાંથી દેખાતા સમગ્ર સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, અરજદાર જ્યારે જામીન પર મુક્ત થાય છે, ત્યારે તે જાહેર વ્યવસ્થાની સમસ્યા ઊભી કરે તેવી શક્યતા છે. જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ સંબંધિત સામગ્રીની વિચારણા પર આ નિષ્કર્ષ પર આવ્યા હતા. દસ્તાવેજોની નકલો અરજદારને આધારો સાથે આપવામાં આવી હતી. આરોપીને જામીન મળ્યા પછી તરત જ તેની સામે અટકાયતનો આદેશ પસાર કરવાનો અવકાશ અથવા તે સમયે જ્યારે તેને જામીન પર લંબાવવાની સંભાવના હોય ત્યારે આ અદાલત દ્વારા ઘણા નિર્ણયોમાં વિચારણા કરવામાં આવી છે, (*અલીજાન મિયાં અને અન્ય વિરુદ્ધ જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ, ધનબાદ, [૧૯૮૩] ૩ એસસીઆર ૯૩૯; પૂનમ લતા વિરુદ્ધ એમ. એલ. વધાવન અને અન્ય, [૧૯૮૭] ૪ એસ. સી. સી. ૪૮, અને અન્ય કેટલાક કેસો*) અને અમે આ મુદ્દા પર ફરીથી ચર્ચા કરવાની જરૂર નથી માનતા. તે સાચું છે કે આવા

કિસ્સાઓમાં આદેશની માન્યતાની તપાસ કરવામાં ખૂબ સાવધાની રાખવી જોઈએ, જે તે જ આરોપ પર આધારિત છે જેની સુનાવણી ફોજદારી અદાલત દ્વારા કરવામાં આવે છે, અને તે મુજબ અમે સમગ્ર સંજોગો પર અમારી ચિંતાપૂર્વક વિચારણા કરી છે.

૯. અન્ય સહ-આરોપીઓની અટકાયત કરવામાં આવી નથી તે આધાર પર અરજદારની ભેદભાવની ફરિયાદમાં કોઈ ગુણ નથી. અરજદાર અને અન્યની ભૂમિકા સમાન નથી અને તેમના ભાવિ વર્તન અંગે વાજબી આશંકા સંબંધિત તથ્યો અને સંજોગો પર આધારિત હોવી જોઈએ જે દરેક વ્યક્તિમાં અલગ અલગ હોય છે. અટકાયત અધિકારી તરફથી આ સંબંધમાં એકસમાન નિર્ણય માત્ર એ આધાર પર લેવો ખોટો હોત કે સંબંધિત વ્યક્તિઓ ફોજદારી કેસમાં આરોપી તરીકે એક સાથે જોડાયેલી હોય.

૧૦. અરજદારની અરજી કે તમામ સંબંધિત સામગ્રી જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ મૂકવામાં આવી ન હતી અને તેના પર વિચારણા કરવામાં આવી ન હતી તે અસ્પષ્ટ શરતોમાં બનાવવામાં આવી છે અને તે સ્વીકારવા યોગ્ય નથી. અટકાયત કરનાર સત્તાવાળાએ તેના જવાબી સોગંદનામામાં આરોપને નકારી કાઢ્યો છે અને અમને તેના પર અવિશ્વાસ કરવાનું કોઈ કારણ દેખાતું નથી. વિદ્વાન વકીલશ્રી વધુમાં વિનંતી કરી હતી કે અરજદારને કોસ-કેસ તરીકે તેમના કહેવા પર દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીની નકલ પૂરી પાડવામાં આવી ન હતી અને તેથી, તેઓ

અસરકારક રીતે તેમની રજૂઆત કરવામાં પૂર્વગ્રહયુક્ત હતા.અમને આ દલીલમાં કોઈ બળ મળ્યું નથી કારણ કે એવું માની શકાતું નથી કે અરજદાર તેની પોતાની અરજીની નકલની સેવા ન આપવાથી પૂર્વગ્રહયુક્ત હતો.

૧૧. જ્યાં સુધી ઉપર ઉલ્લેખિત છેલ્લા મુદ્દાનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અરજદારે ૨૨.૧૨.૧૯૮૭ પર પોતાની રજૂઆત દાખલ કરી હોવાથી અને કેન્દ્ર સરકારના નિવેદન અનુસાર, તેણે બીજી તારીખની કેટલીક રજૂઆતનો નિકાલ કર્યો હોવાથી, એવું માનવું આવશ્યક છે કે તે રજૂઆતને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી ન હતી અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો ન હતો.કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા ઉલ્લેખિત તારીખે ભૂલને કારણે અરજદાર દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી ધારણામાં અમને કોઈ યોગ્યતા દેખાતી નથી કારણ કે ભારત સરકારના ગૃહ મંત્રાલયના નાયબ સચિવ શ્રી શિવ બસંતના જવાબી સોગંદનામા દ્વારા આ બાબત સ્પષ્ટ કરવામાં આવી છે કે તે અરજદારની રજૂઆત હતી જેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો અને સૂચવવામાં આવેલી ભૂલ આકસ્મિક હતી.અમે સંતુષ્ટ છીએ કે અરજદાર દ્વારા ઉલ્લેખિત તારીખની ભૂલ કારકુની પ્રકૃતિની હતી અને કેન્દ્ર સરકારે હકીકતમાં, અરજદારની રજૂઆતને યોગ્ય રીતે વિચારણા કર્યા પછી નકારી કાઢી હતી.

૧૨. પરિણામે, અમે અરજદાર વતી દબાવવામાં આવેલા કોઈપણ મુદ્દાઓમાં કોઈ યોગ્યતા શોધી શકતા નથી અને રિટ અરજી, તેથી, રદ કરવામાં આવે છે.

અરજી ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.